

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

În 1992, Alexandru Surdu publica în *Academica* (an II, nr. 4) articolul „Intelect, rațiune, speculațiune”, care impunea redeschiderea dintr-o nouă perspectivă a discuției filosofice despre facultățile minții, perspectivă pe care o conturase treptat, de-a lungul a două decenii, într-o lungă serie de studii și cărți.

Coordonatorii volumului de față au lansat în mediul academic românesc un apel la contribuții care, având ca punct de plecare articolul menționat (reprodus aici la pp. 13–20), să reconsidere cu instrumente actuale această temă prezentă încă din Antichitate. Am fost interesați îndeosebi de: (1) modul în care ar putea fi integrată contribuția lui Alexandru Surdu în istoria filosofică a facultăților minții; (2) dezbaterile referitoare la teoria facultăților în filosofia românească; (3) posibilele aplicații filosofice ale grilei propuse de Alexandru Surdu. Textele incluse în secțiunea principală a acestui volum constituie răspunsuri diferite la aceste provocări.